

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně: **CI Property a.s.**, IČO 28159012
sídlem, Maltézské náměstí 537/4, 11 800 Praha 1 - Malá Strana
proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2014, č. j. 65/14/5000-14503-706611

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2014, č. j. 65/14/5000-14503-706611 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5, ze dne 27. 5. 2013, č. j. 3192934/13/2005-25202-106143 (dále jen také „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo zastaveno řízení ve věci návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce nařízené exekucním

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Válková

příkazem na prodej nemovitosti k vymožení nedoplatku ve výši 101.400.000 Kč ze dne 6. 6. 2012, č. j. 456052/12/005942109649, a to z důvodu, že nebyla dodržena subjektivní lhůta pro podání návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce, která dle zákonné úpravy není lhůtou pořádkovou. Dle § 179 odst. 4 daňového řádu, osoby, které jsou oprávněny podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce a které nejsou příjemci exekučního příkazu, mohou své právo uplatnit návrhem u správce daně, který daňovou exekuci nařídil, ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy se o tom, že na jejich majetek byla nařízena daňová exekuce, dozvěděly, nejdéle však do zahájení dražebního jednání; pokud tento majetek není předmětem dražby, tak nejdéle do dne, kdy byla daňová exekuce provedena. V daném případě nebyla subjektivní lhůta dodržena, neboť odvolatel podal návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce dne 7. 3. 2013. Statutárním orgánem společnosti CI Košíře byl od xxx do xxx (resp. xxx) P. N., nar. xxx a statutárním orgánem společnosti CI Property a.s. je stejná osoba, tj. P. N., nar. xxx, a to od xxx. P. N. jako statutární orgán obou společností musel vědět o vydání předmětného exekučního příkazu na prodej nemovitostí již v roce 2012, kdy byl předmětný exekuční příkaz na prodej nemovitostí doručen společnosti CI Košíře a.s. Nařízení daňové exekuce bylo také zřejmé z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 13. 8. 2012, kdy bylo Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu zaznamenáno do katastru nemovitostí LV xxx omezení vlastnického práva.

2. Zdejší soud rozsudkem ze dne 11. 1. 2018, č. j. 8 Af 10/2014-33, napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů, jelikož dospěl k závěru, že se správní orgán měl nejprve vypořádat s otázkou, kdo je vlastníkem předmětných nemovitostí.
3. Nejvyšší správní soud shora uvedený rozsudek svým rozhodnutím ze dne 21. 8. 2019, č.j. 2 Afs 26/2018-38 zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení s tím, že se Městský soud měl nejprve zabývat otázkou, zda správce daně správně posoudil včasnost návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce s tím, že pokud by byl návrh podán opožděně, nebylo by rozhodnutí žalovaného možno vyčítat nezákonnost. Městský soud se proto v dalším řízení zaměřil na tuto otázku.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobkyně namítla, že nesouhlasí s právním posouzením ohledně „přísně formálního posouzení“ lhůty pro podání návrhu na vyloučení majetku z exekuce dle § 179 odst. 4 DŘ. Odkázala na komentářovou literaturu k § 179 DŘ (Baxa, Dráb, Kaniová, Lavický, Schillerová, Šimek, Žiškova: Daňový řád, Komentář, II. díl, 2011), kde se autoři vyjadřují k zákonem stanovené subjektivní 15 denní lhůtě pro podání návrhu na vyloučení majetku z exekuce, a to tak, že tato lhůta postrádá jakýkoliv smysl. Ani její uplynutí totiž nic nezmění na skutečnosti, že daňovou exekucí může být postižen toliko majetek dlužníka, a byl-li postižen majetek někoho jiného, nemohlo tím dojít k zániku dlužníkovy závazku. Postižením majetku někoho jiného než vlastníka majetku dochází ke vzniku závazkového právního vztahu z bezdůvodného obohacení, jehož subjekty budou třetí osoba, jejíž majetek byl neprávem postižen (tudíž navrhovatel) a oprávněný (tj. správce daně). Postižením majetku někoho jiného než dlužníka tak vznikne třetí osobě právo podat žalobu proti státu na vydání bezdůvodného obohacení. Současně tento krok nepřivodí zánik dlužné povinnosti. Dále uvedla, že i sám žalovaný v posledním odstavci na straně 4 a výslovně v posledním odstavci na straně 5 napadeného rozhodnutí sám uvádí, že DŘ umožňuje zastavit řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce z moci úřední a současně i nabádá správce daně k provedení nápravy v tomto smyslu. Odvolací finanční ředitelství nepostupovalo v souladu s vlastním poznáním materiálního stavu posuzované věci.
5. Dále žalobkyně namítla, že dle čl. 11 odst. 4 Listiny je vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva možné toliko ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Rovněž tak čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě stanoví, že každá fyzická nebo právnická osoba má právo pokojně užívat svůj majetek. Nikdo nemůže být zbaven svého majetku s výjimkou veřejného zájmu a za podmínky, které stanoví zákon a obecné zásady mezinárodního práva. Uvedenými

ustanoveními je chráněno právo na pokojné užívání majetku. V této souvislosti zejména uvedla, že daňový řád výslovně stanoví, že v daňové exekuci může být postižen toliko majetek dlužníka. Plyne to explicitně z § 218 DŘ, který stanoví, že daňovou exekucí prodejem nemovitostí lze postihnout pouze takovou nemovitost, která je ve vlastnictví dlužníka. Pokud někomu svědčí právo nepřipouštějící provedení exekuce, má možnost podat tzv. excindační návrh dle § 179 DŘ. V tomto ustanovení se opět promítá základní premisa, že jiný než dlužníkův majetek nelze v rámci daňové exekuce zpeněžit. Žalobkyně tak nemá jako vlastník nemovitosti a třetí osoba v daňové exekuci povinnost strpět úhradu dluhu povinného ze svého majetku postiženého daňovou exekucí.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že předmětem odvolacího řízení bylo posouzení, zda se v případě podání odvolatele ze dne 3. 7. 2013 jedná o řízení, ve kterém nelze pokračovat z důvodu, které stanoví zákon a zda tedy postupoval správce daně v souladu s úpravou daňového řádu, pokud řízení zastavil. Konkrétně uvedl, že odvolacím orgánem bylo zjištěno, že v posuzovaném případě nebyla dodržena zákonná subjektivní lhůta pro podání návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce, která dle zákonné úpravy není lhůtou pořádkovou, správce daně tedy v souladu s § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu řízení zastavil z důvodu nedodržení lhůty stanovené v § 179 odst. 4 daňového řádu. V dalších podrobnostech a k průběhu daňového řízení odkázal na žalobou napadené rozhodnutí.
7. K žalobním námitkám týkajícím se ochrany vlastnictví třetích osob žalovaný uvádí, že lze co do obsahu s žalobcem souhlasit, uvedené žalobní námitky však nejsou relevantními žalobními námitkami v posuzovaném sporu, tedy posouzení zákonnosti rozhodnutí č. j. 65/14/500-14503-706611 ze dne 6. 1. 2014. Závěrem žalovaný sdělil, že daňová exekuce nařízená exekučním příkazem na prodej nemovitostí č. j. 456052/12/005942109649 ze dne 6. 6. 2012, kterou byly postiženy nemovitosti v době nařízení daňové exekuce ve vlastnictví obchodní společnosti CI Košíře a. s., IČO: 29039991, byla Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5, rozhodnutím o zastavení daňové exekuce č. j. 308617/14/2005-24202-106143 ze dne 28. 1. 2014 z moci úřední zastavena.

III.

Posouzení žaloby

8. Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s., rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť žalobce s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasil a žalobkyně ve stanovené lhůtě nevyjádřila svůj nesouhlas s projednáním věci bez jednání, a tedy se má za to, že svůj souhlas udělila.
9. Soud jsa vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu se tedy zabýval otázkou včasnosti návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce
10. *Dle § 179 odst. 4 daňového řádu mohou osoby, které jsou oprávněny podat návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce a které nejsou příjemci exekučního příkazu, své právo uplatnit návrhem u správce daně, který daňovou exekucí nařídil, ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy se o tom, že na jejich majetek byla nařízena daňová exekuce, dozvěděly, nejdéle do zahájení dražebního jednání; pokud tento majetek není předmětem dražby, tak nejdéle do dne, kdy byla daňová exekuce provedena.*
11. Ohledně samotné povahy lhůt stanovených v § 179 odst. 4 daňového řádu soud konstatuje, že ustanovení vymezuje subjektivní 15 denní lhůtu k podání návrhu a objektivní lhůtu, která končí zahájením dražebního jednání, resp. provedením daňové exekuce v případě, že k prodeji věci dochází mimo dražbu. Soud předně konstatuje, že žalobkyně v podané žalobě a ani v odvolání nerozporovala závěr žalovaného, že nebyla subjektivní lhůta dodržena, ale její námitky směřovaly

ke skutečnosti, že ona je vlastníkem předmětných nemovitostí, a tedy nemohou být předmětem daňové exekuce vedené vůči společnosti CI Košíře a.s.

12. Z doručky do datové schránky ID zprávy 88205250 se podává, že předmětný exekuční příkaz č.j. 456052/13/005942109649 byl společností CI Košíře a.s. doručen dne 11. 6. 2012.
13. Z úplného výpisu z Obchodního rejstříku se podává, že žalobkyně vznikla ke dni 13. 8. 2012 v důsledku rozdělení společnosti CI Košíře a.s. se sídlem Praha 5 - Smíchov, Bozděchova 1840/7, PSČ 150 00, IČ 290 39 991, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze oddílu B vložce 15989, odštěpením se vznikem nové společnosti. Na společnost přešla část jmění společnosti CI Košíře a.s. uvedená v Projektu rozdělení ze dne 11. 6. 2012. Statutárním orgánem společnosti CI Košíře a.s. (xxx xxx) byl od xxx do xxx (resp. do xxx) P. N., nar. xxx.
14. Dále se z OR dále podává, že ke dni 13. 8. 2012 se společnost CI Košíře a.s. rozdělila odštěpením tak, že část jejího jmění vymezená v Projektu rozdělení ze dne 11. 6. 2012 přešla na nově vzniklou společnost CI Property a.s. se sídlem České Budějovice, Osiková 1781/2c, PSČ 370 08, IČ 281 59 012, zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích oddílu B vložce 2082. Statutárním orgánem společnosti CI Property a.s. (xxx) byl od xxx xxx do xxx P. N., nar. xxx.
15. Ke dni 8. 8. 2013 Společnost CI Košíře a.s. zanikla bez likvidace sloučením s nástupnickou společností SunSolar Energo s.r.o. v likvidaci se sídlem Kestřany 147, PSČ 398 21, IČ 281 09 449, zapsanou v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddílu C vložce 17692 s tím, že na nástupnickou společnost přešlo podle Projektu fúze sloučením ze dne 19. 6. 2013 k rozhodnému dni 1. 4. 2013 veškeré jmění zaniklé společnosti, včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů.
16. Soud se s ohledem na shora zjištěné skutečnosti v této otázce zcela ztotožnil se závěry uvedenými v napadeném rozhodnutí, tj. že v daném případě nebyla subjektivní lhůta dodržena, neboť žalobkyně podala návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce až dne 7. 3. 2013, ačkoliv o nařízení exekuce věděla již ke dni svého vzniku dne 13. 8. 2012. Statutárním orgánem společnosti CI Košíře a.s. v době, kdy byl této společnosti doručen předmětný exekuční příkaz, byl totiž P. N., nar. xxx, a statutárním orgánem společnosti CI Property a.s. byl od xxx dne xxx rovněž P. N., nar. xxx. P. N. jako statutární orgán obou společností věděl o vydání předmětného exekučního příkazu na prodej nemovitostí již v roce 2012, kdy byl předmětný exekuční příkaz na prodej nemovitostí doručen společnosti CI Košíře a.s., věděl tedy o něm i jako statutární orgán žalobkyně v době jejího vzniku. Nařízení daňové exekuce bylo také zřejmé z výpisu z katastru nemovitostí ke dni vzniku žalobkyně tj. ke dni 13. 8. 2012, kdy bylo Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu zaznamenáno do katastru nemovitostí LV xxx omezení vlastnického práva.
17. Soud v intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu shledal žalobou napadené rozhodnutí, ačkoliv se otázkou vlastnictví předmětných nemovitostí nezabývá, zcela správným a v souladu se zákonem. S ohledem na tento závěr shledal námitky uvedené v žalobě za nedůvodné resp. pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí za irrelevantní.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Jelikož soud ze shora uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, v celém rozsahu ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O nákladech řízení rozhodl Městský soud v Praze podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, a proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Válková

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. září 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu